

va

... Nu vă temeți; căci vă aduc o veste bună, care
fi o mare bucurie pentru tot norodul: **astăzi în
cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor,
care este Hristos Domnul!**

Maria și Marta

Nr. 30 Decembrie 2007

Bise

rica

Creștină Baptistă „Golgota”

Șos. Nicolae Titulescu, Nr.

56A, Sect 1

Tarasi a sosit Craciunul !

Iarăși a sosit Crăciunul, Praznicul cel glorios! A venit Mântuitorul pentru toți cei păcătoși...” Tresăltăm de bucurie fiindcă în lumea noastră de păcat și de întuneric a venit Mântuitorul ca să ne înalțe inimile în nădejdea harului, să ne ridice la strălucirile Cerului.

Domnul s-a coborât în lumea noastră în mijlocul unei familii de săraci și astfel s-a identificat cu cei mai smeriți dintre pământeni. Iosif și Maria au fost săraci încât la circumcizia fiului lor au adus ca jertfă o pereche de turturele, jertfa celor mai săraci din Israel.

Domnul Isus a coborât într-un loc umil. S-a născut într-o iesle. Cine s-ar fi gândit că ieslea, vâlul acela de nutreț dintr-un grajd de la marginea Betleemului, putea să ajungă pătuț cald și moale pentru Domnul Slavei?

Domnul s-a lăsat găsit de cei de care au crezut în nașterea Sa. De pe câmp de la stâna de oi, au alergat păstorii și L-au găsit pe Domnul, fiindcă au crezut vestea solului îngeresc. Și astăzi, numai cei care cred în Numele Lui se pot apropia de El ca să se bucure de îndurărilor lui Dumnezeu.

Domnul S-a lăsat găsit de cei care L-au căutat. Din depărtarea Răsăritului au venit Magii înțelepți care L-au căutat cu stăruință, în ciuda distanțelor mari, a indolenței supărătoare a iudeilor, a împotrivirii irodice. L-au căutat pe Domnul ca să i se închine și i-au adus un tezaur simbolic al închinării tuturor oamenilor din toate vremurile.

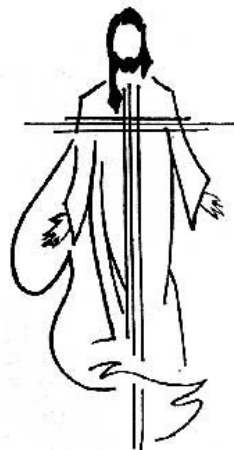
Acum la sărbători, totul e înveșmântat în straie de lumină și slavă. Ce timp de frumuseți fără seamă trăim! Ne înconjoară luminile brazilor, gloria cântărilor, emoția așteptărilor sfinte. Atât în familii cât și în biserici atmosfera parcă este alta, cântarea are o armonie mai caldă, părtășia are mai multă dulceață, bucuria are mai mult soare. Și aceasta fiindcă Dumnezeu Și-a adus aminte de făgăduința făcută părintelui Avraam, și ne-a ridicat o mântuire puternică în casa robului Său David.

Cântăm acum cu emoție „O noapte preasfântă...” Da, a fost o noapte demult, demult în Betleem, o noapte a minunilor, o noapte când îngerii au deschis ferestrele cerului ca să auzim cântările lor de slavă. Ce s-a întâmplat în noaptea aceea? „*Un copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pusă pe umărul Lui...*” În noaptea aceea ne-a cercetat Soarele care răsare din înălțime! Așa spunea proorocul Isaia: „*Totuși întunericul nu va împărăți veșnic pe pământul în care acum este necaz!*” Domnul nostru este lumina lumii. Glorie să fie adusă în veci Domnului Isus Hristos, ***Emanuel, Dumnezeu cu noi!***

"CRISTOS ISUS A VENIT IN LUME"

- REALITATEA ÎNTRUPĂRII -

O adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu.” 1Timotei 1:15

Începutul Evangheliei și fundamentul ei în același timp este în realitatea întrupării. Iată de ce anticristul a căutat încă de la început să lovească în întruparea lui Cristos sugerând ca El nu a venit în trup - 2 Ioan 7. În felul acesta vrăjmașul caută să pună sub semnul îndoielii și celelalte adevăruri legate de viața, moartea și învierea lui Cristos, de care depinde în final mântuirea noastră. Cristos este numele divin al Fiului lui Dumnezeu, iar Isus este numele uman și înseamnă Mântuitor.

- **Realitatea întrupării a fost profețită.** În Vechiul Testament avem o mulțime de profeții specifice cu privire la întruparea lui Mesia, Mântuitorul lumii. Astfel în Genesa 3 :15 ni se spune că El va veni din sămânța femeii. La Genesa 49 :10 se afirmă că El va veni din seminția lui Iuda. La 2 Samuel 7:12-13 se arată că El va veni din casa lui David și va fi numit Fiul lui David. De asemenea se anunță faptul că se va naște din fecioară și va fi numit Emanuel (Isaia 7:14), precum și locul unde se va naște-Betleem (Mica 2:5). În Psalmul 40:6-8 și la Evrei 10:5-7 se arată că întruparea lui Mesia este un act de ascultare benevolă, acceptat de bunăvoie.

Realitatea întrupării a fost confirmată. Istoria Noului Testament, precum și istoria creștinismului confirmă acest adevăr care este vrednic de crezut.

- **Realitatea întrupării poate fi experimentată.** Pavel a experimentat aceasta când s-a întâlnit cu Cristos pe drumul Damascului, întâlnire care i-a schimbat viața pentru totdeauna, făcând dintr-un prigonitor al lui Cristos, un apostol și un martor al Lui. Întruparea nu este doar un fapt istoric, ci și unul care poate fi experimentat de către oricine crede în El.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu desigur ca are un scop multiplu:

- Să ni-L descopere pe Dumnezeu. Să știm cine este Dumnezeu și cum este Dumnezeu.
- Să ne ofere un model de viață, de ascultare de Dumnezeu. El a spus: « Învățați de la Mine... »
- Să realizeze mântuirea noastră prin moartea și învierea Sa. Acesta este scopul suprem care l-a adus pe Domnul Isus în lumea noastră și L-a motivat să se smerească atât de

mult încât «să se dezbrace pe Sine Însuși și să ia chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor».

Mântuirea este cea mai mare nevoie a omului păcătos. Biblia ne arată că «toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu». Din această stare de păcat omul nu se poate salva singur. Asta înseamnă că toți avem nevoie de Cristos și de mântuirea Lui. Era nevoie de această intervenție a lui Dumnezeu în istoria noastră zbuciumată și afectată de păcatul din Eden, pentru că acest păcat să poată fi ispășit odată pentru totdeauna de Mielul lui Dumnezeu și astfel prin credința în Cristos orice păcătos să poată fi iertat. (Luca 2 :11 ; 19 :10 ; Gal.4 :4-5...)

Pavel ne spune că el este un beneficiar al întrupării lui Cristos, recunoscând că este cel dintâi dintre păcătoși. Prin credința în Cristos însă el a devenit un copil al lui Dumnezeu și un apostol al Domnului. Toată problema deci este ca omul să-și recunoască starea de păcat în fața lui Dumnezeu, căci la păcatele noastre există soluție: **Jertfa lui Cristos**. Pe El, Dumnezeu L-a făcut Domn și Mântuitor, pentru ca prin credința în Numele Lui omul păcătos să poată fi mântuit pentru eternitate.

Cei ce am primit și am crezut acest cuvânt adevărat – Evanghelia - să-i fim mulțumitori și să ducem acest cuvânt adevărat și altora care se hrănesc cu minciunile vrăjmașului Satan.

Dacă nu ești încă mântuit, este o veste bună pentru tine. Cristos Isus a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși, iar Biblia spune că toți au păcătuit. Deci și tu ești un păcătos pentru care a murit Cristos și care poți fi mântuit dacă-L primești în inima ta prin credință chiar acum. Dumnezeu să-ți ajute să o faci !

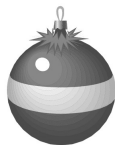
Paradoxul întrupării

Creatorul omului s-a făcut om, pentru ca El,
Stăpânul stelelor să poată fi alăptat la pieptul unei mame;
El Pâinea să poată flămânzi;
Fântâna să poată înseta;
Lumina să adoarmă în întuneric;
Calea să fie obosită de călătorie;
Adevărul să fie acuzat de mărturie mincinoasă;
El învățătorul să fie bătut cu nuiiele;
El temelia să fie atârnat pe lemn,

El Puterea să fie slab,
El vindecătorul să poată fi rănit,
El viața să moară.

(Augustin)

I e s l e a

*„Iată semnul după care-L veți cunoaște veți găsi un prunc
înfășat în scutece și culcat într-o iesle.” (Luca 2:12)*

Sclipesc luminile-n cetate
Iar Betleemul doarme dus...
Pe drumurile colindate
Sunt toate ușile-ncuiate!
Un loc de poposire
Nu s-a găsit pentru Isus.

Mâhnită mama cu durere
Încet se pierde-n noapte-acum
Pe câmp, în tainica tăcere.
Ce-ar mai putea oare să spere,
Când nici un loc de poposire
Nu a găsit în lungul drum?

Abia zărește o lumină.
Și parcă dăruit de sus,

Un staul se ivește-n cale.
Și-acolo-n fânul ieslei
Sale,
Smerit din tainica-ntrupare
Se naște Mesia-Isus.

În lume a-mbrăcat

smerirea

Pe drumul și îngust și greu.
Noi nu i-am înțeles iubirea
Nici eu, nici toată omenirea.
În iesle am făcut primirea

Acestui fiu de Dumnezeu.

Dar astăzi ieslea este goală.
Copilul este împărat!
Din moarte și păcat ne scoală.
Și-n jertfa-I sângele ne spală!
Veniți la El fără sfială
Căci Domnul ne-a răscumpărat!

Emil Bulgăr

O stea rasare!

*Vrem să cucerim stelele
Și să Îți stingem steaua,
Dar nu ne stingem decât pe noi însine,
Nu și pe Tine.*

(Kyrilla Spiecker)

În fiecare an, nenumărate stelute de Crăciun îmbracă toate formele și mărimile posibile, strălucind la ferestre, pe cladiri sau în brazii special amenajați. Ele sclipesc în magazine, luminează străzile orașului și casele noastre. Luminele acestea creează o atmosferă specială și plăcută; sunt frumoase și aproape fiecare om se bucură de splendoarea, de diversitatea și de farmecul lor aparte.

Să nu uităm însă că toate stelele – fie reale, pe bolta cerească, fie artificiale, folosite cu precădere în perioada Crăciunului – arată spre acea unică Stea pe care Dumnezeu ne-a trimis-o pentru mântuire, și anume spre Domnul Isus Cristos.

Vrem să atingem stelele – dar Cineva a întins mâna spre noi. Cu aproximativ 1400 de ani înainte de nașterea lui Cristos, un bărbat pe nume Balaam – inspirat de Duhul lui Dumnezeu – a prorocit venirea lui Isus în această lume: «*Îl văd, dar nu acum, Îl privesc, dar nu de aproape. O stea răsare din Iacov, un toiag de cârmuire se ridică din Israel*» (Num. 24,17). Acest verset biblic nu vorbește despre o stea propriu-zisă, ci despre o Persoană deosebită, cu totul specială, care urma să Se nască în poporul Israel, popor ce trăia cu nădejdea că într-o zi Îl va vedea pe Mântuitorul

lumii. Acest Mântuitor, Isus, a spus despre Sine Însuși: «*Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață*» (Apoc. 22,16).

Vrem să călătorim spre stele – dar Cineva a venit la noi. După aproape un mileniu și jumătate de la prorocia lui Balaam, Cristos a venit în lumea noastră și, pentru ca tot ce a fost prezis să se împlinească pe deplin, nașterea Sa a fost vestita de o stea strălucitoare. Magii din Răsărit, din pustia siriano-arabă, I-au recunoscut steaua și au legat apariția ei – probabil pe baza cunoașterii scrierilor evreiești – de nașterea celui mai mare Împărat al iudeilor. Ei au plecat într-o lungă călătorie pentru a-L întâlni.

Isus Cristos dorește să aducă bucurie într-o lume întristată, luminează pentru o omenire care zace în întuneric, iertare și viață veșnică pentru fiecare păcătos lipsit de speranță. După cum stelele luminează noaptea, tot astfel și Isus vrea să lumineze sufletele aflate în întuneric spiritual. Pentru fiecare om pierdut în negura păcatului, Isus reprezintă singura soluție de salvare. Oricât de departe v-ați afla față de Dumnezeu, prin Isus Îl puteți găsi pe Cel Preaînalt, puteți veni la El pentru a fi mai apoi umplut de bucurie veșnică.

Vrem să vedem strălucirea stelelor – dar Cineva ne-a văzut pe noi. Steaua din Betleem a fost mai mult decât un simplu simbol, mai mult decât un fenomen ceresc neobișnuit: ea a fost un indiciu clar către persoana lui Isus Cristos. Salvarea prin credința în Isus poate fi experimentată de fiecare om; acceptarea Lui în inima noastră dă naștere vieții veșnice. Apostolul Petru scrie: «*Avem cuvântul prorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări Luceafărul de dimineață în inimile voastre*» (2 Petru 1,19).

În persoana lui Isus Cristos s-au împlinit profeții vechi de milenii. Referitor la venirea lui Isus se spune că s-au împlinit cu exactitate mai mult de 300 de prorocii vechi-testamentare. Apariția stelei din Betleem este doar una dintre ele. Această Stea (Cristos) însă nu vrea să fie doar privită sau eventual sărbătorită, ci vrea să răsară în inimile noastre. Acesta este singurul scop al venirii lui Isus în lumea noastră, acesta este mesajul Crăciunului. Cineva a spus: «Chiar dacă Isus S-ar naște de o mie de ori în Betleem, dar niciodată în inima ta, ești pierdut pentru veșnicie».

Mulți au încercat să stingă Steaua – dar El ne-a adus lumina și viața. Nu există, în cele din urmă, o anumită asemănare între cruce și stea? Golgota a fost locul în care cerul s-a apropiat de noi și ne-a rămas aproape. Trebuie doar să întindem mâna pentru a primi lumina și viața. Mulți încearcă și azi să stingă «Steaua lui Iacov», dar

Cristos a murit pe cruce din cauza păcatului nostru. Trei zile mai tarziu, El a înviat din morți și acum strălucește cu atât mai puternic.

Omul vrea să atingă stelele, dar nu va reuși niciodată acest lucru. Din fericire însă, pentru a avea parte de mântuire și de viața veșnică în gloria cerului, este suficient să-L atingem pe Cel care este «*Luceafărul strălucitor de dimineață*», adică pe Isus Cristos. Ferice de cel care face acest lucru!

Norbert Lieth

Gânduri de Crăciun – Maria

Maria este un nume sfânt care te duce cu gândul spre tărâmurile depărtate, spre țara Sfântă. Ne duce cu gândul la ziua când Dumnezeu a privit la fetele din această țară, ca să-și aleagă una pentru planul Său mareț de mântuire.

Dumnezeu a creat tinerele dăruindu-le ce a avut mai frumos. Fiecare era dăruită cu talanți, căuta una care să-și folosească acești talanți pentru El.

A privi în nordul țării, în Galileia. Poate era dis-de-dimineață și a urmărit cum tinerele plecau la locul lor de muncă. Mergând cântând Psalmii lui David sau discutau între ele evenimentele vremii, unele se gandeau la problemele care le frământau. Dintre ele una numită Maria se distingea prin modestie, bunătate și simplitate. Istoria Mariei începe din Nazaret, un sătuc în Galileia. Ea era logodită cu un tâmplar numit Iosif. Era fericită și se gândea probabil la bucuria ce o așteaptă alături de viitorul ei soț. Desigur avea și ea ca și celălalte tinere grijile ei: poveri prea grele pentru tinerețea

ei, supărări, descurajări. Știa însă că trebuie să se încreadă în Dumnezeu. Ne gândim că

a citit din Genesa sau din profețiile lui Isaia. Aștepta venirea lui Mesia care întârzia să vina să-și ajute poporul.

Maria a strigat pe Dumnezeu din tot sufletul încât cerurile s-au deschis și Cel Prea Înalt a coborât prin îngerul Său în căsuța din cetatea Galilea. Acolo ea primește cea mai neașteptată și copleșitoare destăinuire: va fi mama Mântuitorului promis poporului ei. Primele gânduri au fost probabil: **tulburare și spaimă**. Iată ce ne spune evanghelistul Luca în Cap. 1:28-31: *“Plecăciune, ție, căreia ți s-a făcut mare har; Domnul este cu tine, binecuvântată ești tu între femei! Tulburată foarte mult de cuvintele acestea, Maria se întreba singură ce putea să însemneze urarea aceasta. Îngerul i-a zis: “Nu te teme, Marie; căci ai căpătat îndurare înaintea lui Dumnezeu. Și iată că vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu, căruia îi vei pune numele Isus”*.

Așa poate și-a ales Dumnezeu tânăra la a cărui nume te gândești la multe evenimente în derulare:

- la ordinul Cezarului ca toată lumea să se înscrie în cetatea lui, deci Iosif și Maria pleacă din Nazaret la Betleem, cetatea lui David, de unde era Iosif;
- la Betleem*, orașul strămoșilor ei, unde nu poate găsi o odaie, deși ca descendență ar putea locui în palatul lui Irod, ajunge în staulul vitelor și naște în iesle pe Mântuitorul nostru Isus Cristos;

la magii care au venit să se închine Pruncului aducându-i: aur, smirnă și tămâie.

- la Betleem unde Maria își începe drumul greu de suferințe și renunțări, unde împlinește “Legea lui Moise” (Luca 2:22) și aduce Copilul la templu.

Crăciunul are o semnificație deosebită pentru mine. Este ziua în care Dumnezeu și-a arătat nemărginita Sa iubire trimitându-ne un prunc cu aproape 2000 de ani în urmă. Deși nașterea Sa nu a cunoscut onoruri care de altfel le merita, păstorii din Betleem au fost copleșiți de măreția la care luau parte: “Și iată că un înger al Domnului s-a înfățișat înaintea lor, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor. Ei s-au înfricoșat foarte tare./Dar îngerul le-a zis: “ Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul:/astăzi în cetatea lui David, vi s-a născut un Mântuitor, care este Hristos Domnul” (Luca 2:9-11). Împreună cu îngerul, o oaste cerească a adus laude lui Dumnezeu: “Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte, și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui”.

Să-i mulțumim din toată inima lui Dumnezeu pentru minunatul dar de iubire pe care ni l-a făcut de Crăciun.

Marioara Itoafa

„Căci iată vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot poporul!” Mesajul de Crăciun al lui Dumnezeu este pentru toți: mici și mari, pentru tineri și bătrâni, pentru cei duhovnicești, dar și pentru criminali și infractori. Domnul nu face discriminare! Fiecare poate să vină la El. Fiecare poate să vină la El. Toți cei ce-L roagă vor primi această mare bucurie.

Magii

În scrierile sale, Herodot afirma că magii reprezentau o castă sacră a mezilor, popor asiatic, din rândul cărora se alegeau preoții. În lucrările altor scriitori clasici termenul este sinonim cu „preot”. Pe lângă aceste utilizări, Daniel (1:20; 2:27; 5:15) folosește cuvântul pentru o clasă de „înțelepți” sau astrologi care tălmăcesc visurile și mesajele ce le primesc de la zeitățile lor. În Noul Testament sensul este mai larg și îi include pe toți cei care practică arta magiei (vezi Fapte. 8:9; 13:6,8).

În momentul nașterii lui Hristos, mezii se aflau sub stăpânirea Imperiului Parților, dar se bucurau de o puternică influență religioasă. "Magii" nu trebuie confundați cu "magicienii". Magii erau de fapt niște cărturari ai timpului lor, pasionați de cunoaștere, specializați în astrologie, astronomie și interpretarea viselor. Tot ei erau responsabili cu aducerea jertfelor. Conform estimărilor istorice, existența lor în timp se întinde de-a lungul a 5.000 de ani. O dată cu întemeierea zoroastrismului de către Zaratuștra, ei au îmbrățișat această religie. Zoroastrismul interzicea cu strictețe vrăjitoria.

Magii credeau că stelele prezic nașterea marilor conducători. Interpretând apariția stelei de la Răsărit, au fost convinși că un mare rege avea să se nască: regele iudeilor. Pare oarecum ciudat că ei, aflați la o distanță atât de mare de Iudeea, au plecat să își prezinte omagiile regelui unui popor străin. Contextul istorico-politic oferă însă o

explicație. Pentru cele două mari puteri ale vremii, Imperiul parților și cel roman, Iudeea era un important punct strategic. Câștigarea prieteniei conducătorului ei nu era de neglijat. Privită din această perspectivă, călătoria magilor capătă și un substrat diplomatic, pe lângă cel spiritual. Sfârșitul relatării evanghelice sugerează însă o convertire. Coordonata spirituală a devenit predominantă pentru magi.

După ce au căutat să obțină informații de la autoritățile iudaice, despre nașterea regelui, ei au venit la Betleem să aducă omagii noului născut.

Ajunși la locul nașterii, magii s-au închinat în fața pruncului. Valoarea închinării lor a fost mărită de daruri: aur, tămâie și smirnă. Erau daruri demne de un rege și această acțiune a unor neevrei importanți reprezintă o imagine a bogățiilor popoarelor care într-o zi vor fi oferite în totalitate lui Mesia.

Unii cred că darurile au o semnificație suplimentară reflectând caracteristicile vieții acestui copil. Aurul ar putea reprezenta divinitatea sau puritatea Sa, tămâia mireasma vieții Sale, iar smirna moartea Sa jertfitoare (smirna era folosită la îmbălsămare). Aceste daruri au constituit fără îndoială mijloacele care l-au ajutat pe Iosif să-și ducă familia în Egipt și să le asigure acolo traiul până la moartea lui Irod. Magii au fost înștiințați de Dumnezeu să nu mai treacă pe la Irod să-l informeze și astfel s-au întors în țara lor pe un alt drum.

Să împlinim Cuvântul

„Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.”

Isaia 9:6

Cadoul special

Nu există sărbătoare mai plină de farmec, mai așteptată, mai plină de lumină, mai plină de iubire decât sărbătoarea Crăciunului, sărbătoarea nașterii Domnului nostru Isus Hristos.

Ca să învățăm ce este smerenia....

Un cer sfânt a fost părăsit și Dumnezeu a coborât pe pământ în chipul unui prunc născut într-o iesle, un prunc care s-ar fi putut naște în cel mai minunat palat, înconjurat de torțe, de bogăție, de slavă omenească, dar Dumnezeu a vrut să știm că El ne-a înțeles în toate suferințele noastre. A cunoscut sărăcia și bogăția, durerea și bucuria, a plâns cu cei ce plâng și s-a bucurat cu cei ce se bucură.

Ca să învățăm ce este ascultarea.....

Pruncul a fost cel mai ascultător Fiu. El care era Dumnezeu s-a făcut asemeni nouă și a locuit printre noi plin de har și de adevăr, făcând voia celui ce l-a trimis, voia Tatălui ceresc. El a iubit Casa Tatălui Său și a făcut voia Tatălui Său.

Ca să învățăm ce este bunătatea....

A vindecat ... și iar a vindecat, suflete și trupuri, a dăruit viața, a hrănit la propriu și mai ales spiritual cu hrană bogată și izvoare de apă vie.

Ca să vedem ce este iertarea....

Ne-a învățat să iertăm din toată inima și continuu, uimindu-l pe Petru oprit în cifre.

Ca să învățăm ce este rugăciunea ....

S-a rugat neconținut și ne-a îndemnat să veghem, s-a rugat cu sudoare de sânge celui ce îi dăduse toate lucrurile în mâini, din cer și de pe pământ și pe care nu le-a luat ca un lucru de apucat. Ne-a învățat să căutăm întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, promițându-ne toate lucrurile pe deasupra. Ne-a învățat să cerem prin rugăciune și ni se va da, să batem și ni se va deschide.

Ca să învățăm ce este prietenia....

Ne-a învățat că nu este mai mare dragoste decât să-ți dai viața pentru prietenul tău. El a fost prietenul nostru al tuturor.

Ca să învățăm ce este jertfa supremă și desăvârșită, iertarea și dragostea absolută... Fiul lui Dumnezeu care ne-a fost dăruit, Dumnezeu însuși s-a jertfit pe cruce la Golgota, a luat asupra lui toate păcatele noastre și prin sângele scurs la cruce, sunt mântuiți toți cei care cred în jertfa și în învierea Lui de către Dumnezeu Tatăl.

Astfel, copilul care ne-a fost dat ca dar din cer este cel mai minunat cadou pe care-l puteam primi, este cel mai special cadou, nu doar pentru ziua de Crăciun când serbăm ziua nașterii Domnului, ci pentru fiecare zi din viața noastră. Să-L strângem la piept în ființa noastră, să ne plecăm genunchii inimii în fața Lui și să fie permanenta noastră binecuvântare și bucurie.

Mariana Zamfiroiu

La nașterea Domnului Isus, Dumnezeu ne spune fiecăruia în parte:
„V-am ales să fiți ai mei! Sunteți preaiubiții Mei! V-am iubit atât de mult încât am coborât la voi, ca să vă aduc mântuirea!”

Ce mare har este să fi iubit de cineva! Dar ce minune a gloriei este să fi iubit de însuși Dumnezeu! Poți spune și tu despre tine: „Să știi că Dumnezeu Și-a ales un om pe care-l iuește!”

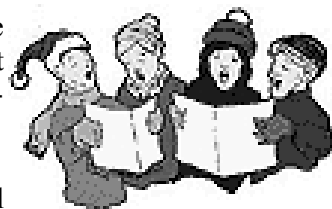

Dumnezeu a avut răbdare mii de ani, până când în Betleemul din Iudea a răsărit Lumina. În întruparea Domnului Isus s-au revărsat atunci peste pământul acesta razele binecuvântate ale iubirii lui Dumnezeu. Iar noi suntem purtătorii acelei lumini, astăzi în mijlocul lumii, Domnul spunea: **“Eu sunt lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine, nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții!”**

Să umblăm în lumina lui, și viața noastră va fi și ea o lumină pentru slava Lui!

COLINDE DE CRĂCIUN

Apostolii cântau cântece de rugăciune, multe bazate pe psalmi. Ca fondatori de biserici, entuziasmul lor a inspirat noile lor congregații către cântec. Însă din nefericire nu ne-au lasat copii ale partiturilor lor muzicale.

Una din cele mai vechi colinde de Crăciun este din secolul IV, *Jesus refulsit omnium*, compusă de Sf. Hilary din Poitiers. În timpul secolului XII, Sf. Francis din Assisi a introdus în mod oficial Colindele de Crăciun în slujbele religioase. Ca patron al artelor, a inspirat compozitorii și poeții zilei să facă muzică de Crăciun. Cântecele ușoare și vesele de Crăciun au fost introduse mulți ani mai târziu în Renașterea Italiană - anii 1400, timpul lui Leonardo da Vinci și Michaelangelo. Prima copie cunoscută a unei colinde englezești a fost scrisă de Ritson prin 1410. De-a lungul anilor, călugării au contribuit și ei semnificativ la compunerea temelor muzicale biblice.

Când Johannes Gutenberg a început să-și învârtă presa de tipar în 1454 copiii ale colindelor au putut fi distribuite aproape gratuit. Oricum, trebuie reținut că sărbătoarea de Crăciun a fost suprimată de puritanii timpului; Crăciunul nu a devenit popular până târziu în secolul trecut. De aceea, multe din colindele de Crăciun pe care le cunoaștem astăzi nu sunt citate direct din Biblie și au fost compuse relativ recent.

Colindele sunt interzise însă revin. Colindele de Crăciun au fost interzise între 1649 și 1660 în Anglia de Oliver Cromwell care credea că ziua de Crăciun ar trebui să fie o zi solemnă. (Cromwell a abolit de asemenea și monarhia.) Când protestanții, inspirați de Martin Luther, s-au alăturat bucuriei Colindelor de Crăciun, mulți au trebuit să plece din Europa sub presiunea bisericii catolice. Au luat cu ei colindele de Crăciun la noile lor case din toată lumea. În 1649, John de Brebeur a scris prima colindă americană de Crăciun, numită: Iisus s-a Născut.

Din fericire, în Europa, când colindele nu puteau fi cântate în biserici, și-au găsit locul în altă parte. Piesa religioasă, renumită în întreaga lume, Pătimirea, a fost pusă în scenă în Oberammergau, Germania în 1634. În anul 1700, muzica lui Mendelssohn și Händel a fost adaptată și folosită în loc de colinde de Crăciun.

Silent Night, Holy Night – O, Noapte Preasfințită - Probabil cea mai cunoscută colindă de Crăciun este *O, Noapte Preasfințită*, scrisă în 1818 de un preot asistent austriac Joseph Mohr. I s-a spus cu o zi înainte de Crăciun că orga bisericii era spartă și că nu va fi reparată la timp pentru Ziua de Crăciun. Întristat, s-a așezat să scrie trei versuri care să poată fi cântate de cor cu muzică de chitară. "*O, Noapte Preasfințită*" a fost auzită pentru prima dată la Litughia de Noapte în Biserica Sf.Nicolae în Oberndorf, Austria. Congregația asculta cum vocile lui Fr.Joseph Mohr și a dirijorului corului, Franz Xaver Gruber, sunau în toată biserica în acompaniamentul chitarei lui Fr. Mohr. Astăzi, *O, Noapte Preasfințită*, este cântată în **peste 180 de limbi**, de milioane către milioane de oameni.

O veste minunată

pentru familia **Cristi și Florentina Bogățeanu**

Un grup de surori au împărtășit bucuria sorei Florentina Bogățeanu, de a deveni mămică. Împreună s-au rugat pentru darul pe care sora îl va primi din partea Domnului, pentru ea, ca viitoare mămică și pentru binecuvântarea familiei lor.

Să nu uităm de Darul Cerului

În ziua de azi, Moș Crăciunii care apar peste tot în perioada Adventului și a Crăciunului sunt mai degrabă niște clovni sau personaje de basm, care nu au nici cea mai mică legătură cu adevărata semnificație a sărbătorii pe care o reprezintă, fiind folosiți în mod abuziv pentru publicitate. Automat, toate vânzarile, tot comerțul din această perioadă este legat inseparabil de imaginea bătrânelului simpatic, în costum roșu. Cel mai trist este însă faptul că, pe măsură ce anii s-au scurs, Moș Crăciun a luat tot mai mult locul Pruncului Isus, astfel încât Mântuitorul a dispărut cu desăvârșire din centrul atenției.

Haideți ca de aceste sărbători să ne întoarcem atenția către Cel care reprezintă motivul bucuriei noastre: Isus Cristos. El este cadoul ceresc pe care

Ioan Botezatorul l-a prezentat prin următoarele cuvinte: *«Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!»* (Ioan 1,29). Domnul Isus vrea să ne ia păcatul și să ne dăruiască tot ce ne este de folos pentru viața pământească și pentru veșnicie.

Cel mai frumos cadou de Crăciun pentru Dumnezeu este atunci când Domnul Isus Se naște în inima unui om. El a văzut destinul amar al fiecărui om care trece în veșnicie fără a primi iertarea păcatelor, motiv pentru care, din dragoste pură, Mântuitorul Isus Cristos S-a născut ca om în Betleem și a mers la Golgota, unde S-a lăsat răstignit – toate acestea de dragul nostru, pentru a ne spăla păcatele, *«pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică»* (Ioan 3,16). Domnul Isus nu a rămas nici pe cruce și nici în mormânt, ci a înviat și trăiește pentru vecie. Cel Înviat îți spune acum: *«Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor»* (Apoc. 1,17-18).

Cel născut în ieslea Betleemului, darul cel mai de preț oferit de Dumnezeu oamenilor, să vă umple inima de bucurie și de pace. El să rămână pentru noi Calea, Adevărul și Viața.

La multi ani

Salutăm surorile născute în luna **Decembrie** cu

Isaia 12:2

„Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere și nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea și pricina laudelor mele, și El m-a mântuit.”

— vestita de profeți și anunțată de îngeri, Nașterea Mântuitorului în momentul de răscruce al istoriei umane a însemnat cel mai important eveniment petrecut vreodată pe obosita planetă a pământului. Munții și

câmpiile au tresărit și s-au bucurat, apele au intonat imnul valurilor în marșul bucuriei, copacii s-au înclinat în rugăciune, florile s-au îmbujorat răspândind mireasma celui mai plăcut parfum, iar frunzele s-au învigorat de verdele tot mai intens al fericirii doritoare de viață.

La Betleem, sfințenia lui Dumnezeu a venit lângă noi, să fie atinsă de noi, iubită de noi.

Fie ca Numele lui să fie pe buzele noastre, rostit cu ardoare, cântat cu bucurie în toate veacurile.

Sărbători binecuvântate !

Serviciile divine care au loc în Biserica Baptistă „Golgota” se desfășoară după următorul program:

Vineri: orele 18,00 – 20,00

Duminică: orele 9,00 – 12,00

18,00 – 20,00

